

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΙΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν
αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἡνέφξας Σωτὴρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,
κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν
αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἡνέφξας Σωτὴρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,
κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ
Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν,
τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ
ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· Ἐδειξας ἡμῖν τὸ

σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε
Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ
Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν,
τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθω
ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφ· Ἐδειξας ἡμῖν τὸ
σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε
Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ,
ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον,
ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτῆρ
μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνεῖλεν,
ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος
ἐσκοτίσται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου
κράτος λύνοντα, καὶ τὸν Ἄϊδην σκυλεύοντα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ,
ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον,
ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτῆρ
μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνεῖλεν,
ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος
ἐσκοτίσται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου
κράτος λύνοντα, καὶ τὸν Ἄϊδην σκυλεύοντα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτῆρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 97.

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (δὶς)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι
θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Αμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίσ)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐοχήν ᾗ σοι.
(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.
(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης)
Ιωα 12:28-36

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·

καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γέννησθε.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός

οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμήν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, ἀσθενούντων ἰατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, οὗ καὶ τὴν παγκόσμιον Ὑψωσιν ἐορτάζομεν· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,

ίκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἀυτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα τὰ ἄρρήτα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε. Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν
τῇ ἀγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἑκτῇ Συνόδῳ,
ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ
Πωγωνάτου, υἱοῦ [ἢ μάλλον πατρός]
Ιουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου
Ρινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν
Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ
Αγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἡθροίσθη δὲ ἐν
τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ
Ὡάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα
Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Πέτρον καὶ
Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους
Κωνσταντινουπόλεως, Μακρόβιον τε τὸν
Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας,
καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν
τε καὶ Παλυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς. Ἦτις ἀγία Σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ
δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου
συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἑκδοσις ἐπὶ
Ιουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου
Μάρτυρος Πάπα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς
ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Βαλεριανός, τὸ
νήπιον, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐν
Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας κατὰ τῷ ,αφκζ',
ὁ καὶ μαθητὴς χρηματίσας τοῦ Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνος, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τοῦ Σταυροῦ

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ῥάβδῳ, τὴν Ἑρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην,
Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ὡδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς·
ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριμέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὡδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς

καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς
Παῖδας οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ
πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχούντι δροσοβόλῳ
πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν·
ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ
τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ
ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν
γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν
ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
μεγαλύνομεν. (δίς)

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Αγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα,
ἀγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' οὗ περ
ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν
ξύλῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν
αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἰερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς
κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ
ἀμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται
τὰ κέρατα πάντα, δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

Εἰρμὸς Ἑτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος
ἡ παγγενῆς, κατάρα διαλέλυνται, τῷ
βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ
δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἔασας
ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως
ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ,
πικρίαν ὑδάτων Μερόᾶς, προτυποῦν
τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Δόξα.

Αδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ
προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας
σήμερον· ὥς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς,
ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς
πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ
σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν.

Ἵνα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ
προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν
πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας,
φωτὶ ἀπλέτῳ ἡγλαϊσμένον, Βασιλεῖ

πανοπλίαν ἀήττητον· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις,
τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὕφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωφόρον ἐν
γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν
ὕψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
μεγαλύνομεν.

Καταβασία Ἑταίρα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος
ἢ παγγενῆς, κατάρα διαλέλνται, τῷ
βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ
δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁράντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς
οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς
Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ
κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ στήριγμα·
Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἔτερον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος
ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρί συνεδρεύων,
καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χειρὰς
ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἵλκυσας, πρὸς
σὴν Χριστὲ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς σὲ
πεποιθότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Σταυροῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ
ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος,
εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται
σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα·
ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὡ οἶον
δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάριστα! δι' οὗ
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος
εὐσπλαγχνος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ
ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος,
εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται
σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα·
ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὡ οἶον
δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάριστα! δι' οὗ
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος
εὐσπλαγχνος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν
πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ
γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον·
δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ
κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, Ὡ ξύλον
ἄχραντον! ὕψ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ,
ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ
μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι
θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ
ἔθνη βάρβαρα ἡττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα
ἀνάκτων ἥδρασται. Ὡ θείας κλίμακος! δι'
ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανούς, ὑψοῦντες ἐν
ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ
Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ
πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε
καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν
ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ
διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ
δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ,
ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

The Doxology follows immediately.

(Mode 4 "Agia" is preferred for today.)

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν

τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*If the Service of the Elevation of the Cross will occur
at the end of Liturgy then sing the following. Otherwise, see
below.*

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Special Service of the Elevation

*(The procession with the cross takes place during
singing of the Asmatic Holy God.)*

ΧΟΡΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα. (δίς)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

*For each petition, the choir sings "Lord, have mercy,"
3-10-3 times (or 3-40-3, or 3-100-3).*

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς
Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, υἰείας τε σωτηρίας
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Αντόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως,
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός·
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν
σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ἦχος β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν,
Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν
δοξάζομεν.

ΧΟΡΟΣ

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν,
Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν
δοξάζομεν. (δίδς)

(As the people venerate the cross, sing the following hymn:)

Ἦχος β'.

Δεῦτε Πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον
προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς
τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας,
ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα,
οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας,
ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε Πιστοί,
ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν,
τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας.
Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν
Σταυρόν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν.
Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία
λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς
ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει,
Ἰσμηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες.

Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι,
τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν
λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Απολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.